

Kościoły Śląska Cieszyńskiego. Część 12/16 - Parafia Ewangelicko-Luterańska w Drogomyślu

Data publikacji: 20.03.2016 13:50

Parafia ewangelicka w Drogomyślu być może nigdy by nie powstała, gdyby nie baron Franciszek Kalisz. To właśnie jego imię nosi plac kościelny, na którym stoją budynki parafialne, a także sam budynek kościoła.

□

Szlachecka rodzina Kaliszów (Callischów) pochodziła z Górnych Węgier (obecne tereny Słowacji). W 1737 roku zakupiła ona m.in. teren wioski Drogomyśl. Jej mieszkańcy byli ubodzy – większość stanowili chłopci pańszczyźniani oraz trochę wolnych chłopów. Nie stać ich było na założenie zboru, budowę kościoła i utrzymanie pastora. Baron Fryderyk Kalisz postanowił więc przejąć finanse, sprawy organizacyjne i dalsze egzystowanie parafii na własne barki.

Wydany przez austriackie władze Patent Tolerancyjny dał możliwość powstania zboru ewangelickiego. 4 czerwca 1787 roku zezwolono na budowę domu modlitwy, szkoły i cmentarza. Nie brakowało jednak pewnych warunków, które trzeba było spełnić, m.in. stworzyć świątynię z niepalnego materiału, bez dzwonów i wieży i bez publicznego wejścia od strony ulicy. Za pomocą listu fundacyjnego Fryderyk Kalisz darował grunt pod wszystkie wspomniane instytucje. Zobowiązał się również utrzymywać pastora.

Kamień węgielny pod budowę położono w maju 1788 roku. Co ciekawe - u samego cesarza udało się wyprosić zgodę na postawienie wieży i zawieszenie jednego dzwonu, a później także na pozostawienie krzyża na wieży i dołączenie drugiego dzwonu. 15 października 1797 roku - po dziewięciu latach budowy - kościół został poświęcony. Kolejne dziesięciolecia upływały pod znakiem rozrastania się zboru i powstawania kolejnych zabudowań parafialnych.

25 maja 1888 roku świątynia miała obchodzić setną rocznicę. Niestety, sześć dni przed uroczystością w stojącym nieopodal pałacyku wybuchł pożar. Ogień szybko przeniósł się na kościół, w rezultacie niszcząc jego dach, wieżę oraz topiąc dzwony. Cudem ocalała parafia. Co prawda, dom modlitwy został szybko odbudowany - szczególnie dzięki pomocy finansowej innych zborów na Śląsku, Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa i Komorze Cieszyńskiej - jednak dwie wojny światowe przyniosły kolejne spustoszenia.

Przez półtora roku od II wojny światowej nabożeństwa odbywały się pod gołym niebem lub w częściowo ocalałej gospodzie. W 1946 roku zbór - ku wielkiej radości otrzymał kościół-barak. Dwa lata później przystąpiono do odbudowania świątyni. Po raz kolejny, dzięki wielkiej ofiarności, zadanie to wykonano w stosunkowo krótkim czasie. Uroczystość poświęcenia kościoła odbyła się 27 maja 1951 roku.

W porównaniu ze swoją pierwotną postacią, nowy Dom Modlitwy posiada tylko jeden pawłacz. Nie zdecydowano się również na odbudowę dużego ołtarza z postaciami czterech ewangelistów i amboną umiejscowioną centralnie nad ołtarzem. Drewniany powojenny ołtarz musiał być po latach zdemontowany i obecnie możemy tutaj oglądać nowy, zaprojektowany przez obecnego proboszcza parafii - ks. Karola Macurę. Proboszczem pomocniczym w Drogomyślu jest ks. Tomasz Bujok.

Przy parafii działają m.in.: Społeczność Biblijna, inicjatywa Spotkań Kobiet, a także chór Nadzieja.

Plan nabożeństw jest dostępny na stronie: <http://www.drogomysl.luteranie.pl/index.php/plan>.

pl. Kościelny im. F. Kalisza 2
43-424 Drogomyśl
<http://www.drogomysl.luteranie.pl>

POPZEDNI ARTYKUŁ Z SERII

PD